

„LETÖRLÖM A CIPŐMET ÉS MEGYEK TOVÁBB”

NŐK is építik: METRÓÉPÍTÉS NŐI SZEMMEL

A női egyenjogúság megvalósulása után már nehéz felfedezni azokat a kicsiny szegmenseket, ahol a nők majdnem ugyanolyan kihívásokkal küzdenek, mint korábban. Ma már nem az a kérdés, hogy megtagadják-e a nőktől bizonyos munkákat, hanem az, hogyan fogadják őket, ha „férfias” munkát végeznek. A 4-es metró építése tervezési, irányítási feladatokból és az egyes helyszíneken folyó munkálatokból áll össze. Nem sok női mérnök dolgozik az építkezéseken, és ők is irodai munkával kezdték pályafutásukat.

A nyolcvanas-kilencvenes években munkába álló nők számára a tervező- és íróasztalok mögötti kellemes környezet kínálkozott lehetőségként. Az építkezéseken többséget alkotó férfiak azt tekintették természetesnek, ha a nők nem mennek ki a terepre.

– Amikor a főiskola után kikerültünk cégekhez, még mindig általános volt, hogy a férfiak terepmunkára mennek, a nők pedig az irodában maradnak – mondja Hegedűs Mónika, aki néhány éve kezdett el dolgozni. – Mondtam a főnökeimnek, hogy a papírok ide-oda tologatásából nem fogok tanulni. Az építészvezetést csak a terepen lehet elsajátítani – meséli. Amikor már elég keménynek látszott, kiengedték az építkezésekre. Egyébként is határozott egyéniség, és ez a hasonló munkaterületen dolgozó kolléganői szerint természetes.

– Nem mondom, hogy először nem volt furcsa munkaruhában, kobakkal a fejemen közlekedni, de ma már simán végigmegyek akár az Üllői úton is benne – foly-

tatja Mónika, aki a Rákóczi téri építkezésen dolgozik, mint mérnök, így gyakran ingázik a két helyszín között.

A nők számára nem mindig könnyű reagálni arra, hogy egyáltalán vannak-e megkülönböztető női tulajdonságok a munka folyamán.

Hegedűs Mónika a Rákóczi téri állomás építésén dolgozik

– Nem azért teszem azt, amit teszek nap, mint nap, mert nő vagyok, hanem mert ilyen vagyok – válaszolja Deméné Progl Katalin a DBR Metró Projekt Igazgatóság mérnöke, amikor a munkájáról kérdezzük. Hosszasan kell ahhoz gondolkodnia, hogy összeszedje a megkülönböztető aspektusokat. – Nem vagyok békebíró a heti megbeszéléseken, de azért nőként igyekszem vigyázni arra, hogy ne szabaduljanak el az indulatok – mondja. Ő is irányító szerepben

van, és férfitársaságban, a megrendelő nevében tárgyal a vállalkozókkal.

– Sok ember nem képes elismerni, ha téved, vagy nem tud valamit. Én nem féltém emiatt a renomémát, a férfiaknál viszont tapasztalataim szerint sokkal inkább meghatározó a hiúság – vallja Apáthi-Nagy Mariann projektmérnök. Ám ebben a szakmában nőies nő nem marad meg, ez egy kökemény harc, nem „kisasszonyfutball” – mondja. Nem lehet a vállalkozót a földre döngölni, de a megbízó érdekeit maximálisan képviselni kell.

Bendik Viktória projektvezető mindig tart egy váltás ruhát a munkahelyén, hogy ne érje szó a ház elejét, ha valahol csinosan kell megjelennie. – Egy nőnek ez a nehezebb: délelőtt kosztűmöt viselni, délután pedig kimenni a terepre. Egy férfinál nem gond, ha mindkét helyen ugyanaz a nadrág van rajta – mondja. Szerinte egyébként: – Hasonlóan az autóvezetéshez, ebben a szakmában sem az a kérdés, hogy női vagy férfi sofőrrel van szó, hanem hogy jó vezető vagy sem.

A férfiasnak tekintett munka nem akadályozza meg őket tehát abban, hogy nőiesek legyenek, ha akarnak. Hegedűs Mónika ma már egyáltalán nem akad fent azon, ha magas sarkú, elegáns cipőben kell kimennie az építkezésre napközben. – Ha poros lesz a cipőm, letörlöm és megyek tovább – árulja el őszintén. Ha esetleg randira megy az építkezésről? – Ez vagyok, ezt csinálom, akinek nem tetszik, ne velem akarjon találkozni. A felvállalásnak azonban megvannak a maga korlátai. Amikor szórakozni megy, inkább elhallgatja, hogy mivel foglalkozik. – A férfiak vagy nem tudnak mit kezdeni azzal, amit csinálom vagy elkezdnek kérdezősködni, hogyan is van ez. Amikor szórakozom, nem erről akarok beszélni. Ezért ha kérdezik, hogy mit csinál, azt válaszolja: – Fodrász vagyok. Sosincs több kérdés.

Így néz ki most a Rákóczi téri állomás